

Comparing Feminist Thoughts in Kavala & Agni Satchi Novels

Dr. P. Shanti

*Professor, Department of Tamil
University College, Thiruvananthapuram, Kerala*

Abstract

Based on content in Tamil and Malayalam literature, various types of novels have emerged in both languages. Among them, a new form of dual-language novels has also appeared. It is observed that women predominantly authored these dual-language novels. This study compares feminist ideas as expressed in the dual-language novels of Kavala and Agni Satchi, highlighting how women's perspectives and experiences are represented in these works.

Keywords: *Muthassi & Paati (Grandmothers), Ancestral Home, Family House, Husband's Home, Women's Spaces*

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: I

மாதம்: அக்டோபர்

வருடம்: 2025

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

[https://doi.org/10.5281/
zenodo.17346722](https://doi.org/10.5281/zenodo.17346722)

References

1. Kavala & Azhagiya Nayagiymmal
2. Agni Satchi & Lithaambika Antharjanam
3. History of Malayalam Literature

கவலை-அக்னி சாட்சி தன் வரலாற்று நாவல்களில் பெண்ணிய சிந்தனைகள் ஒப்பாய்வு

முனைவர் ப. சாந்தி

பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி, திருவனந்தபுரம்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ், மலையாள மொழிகளில் உள்ளடக்கத்தின் அடிப்படையில் பல்வேறு வகையான நாவல்கள் தோன்றியுள்ளன. அவ்வகையில் இருமொழிகளிலும் தன் வரலாற்று நாவல்கள் என்ற புதுவடிவம் தோன்றியுள்ளன. இருமொழிகளிலும் தன் வரலாற்று நாவல்களை அதிகமாகப் படைத்தது பெண்கள் தான் என்பதையும் உணரமுடிகிறது. தன்வரலாற்று நாவல்களில் பெண்ணிய சிந்தனைகள் குறித்து ஒப்பிடுவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: முத்தஷ்ஷி- பாட்டி, தறவாடு-குடும்பவீடு, மனை - நம்புதிரிகளின் வீடு

முன்னுரை

அச்ச இயந்திரக் கண்டுபிடிப்பு உரைநடை இலக்கியத்திற்கு வழிகோலியது. உரைநடை வளர்ச்சி நாவலின் தோற்றத்திற்குக் காரணமானது. மேலைநாடுகளில் நாவல்கள் சமகாலப் பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டிருந்தன. தமிழில் முதலில் தோன்றிய நாவல்கள் தமிழர்களின் பண்பாடு கலாச்சாரத்தை முன்னிறுத்துவனவாக அமைந்தன. அவ்வகையில் சமகாலத்தில் வளர்ந்து வரும் நாவல் வகைகளுள் ஒன்றாக தன் வரலாற்று நாவல்கள் விளங்குகின்றன. தமிழைப் போலவே மலையாள மொழியிலும் இதே காலகட்டத்தில் தன் வரலாற்று நாவல்கள் தோன்றின. இக்கட்டுரை இவ்விரு மொழியிலும் தோன்றிய தன் வரலாற்று நாவல்களான கவலை -அக்னி சாட்சி என்ற நாவல்களில் பெண்ணிய சிந்தனைகள் குறித்து ஒப்பாய்வு செய்கிறது.

தமிழ் மொழியில் தன் வரலாற்று நாவல் தோன்றிய சூழல்

ஒரு காலத்தில் தன் வரலாற்றிலக்கியங்கள் மேற்குடியினரால் மட்டுமே படைக்கப்பட்டது,

அதுவும் அவர்களது புகழையும், வெற்றிச் சிறப்புக்களையும் மட்டுமே உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. தன் வரலாற்று நாவல்கள் தன் வரலாறிலிருந்து சற்று வேறுபட்டது. தன் வரலாறை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது என்றாலும் தன் வரலாறைப் புனைவுடனும், சுவையுடனும் வெளிப்படுத்துவது. தன் வரலாறு மேற்குடி மக்களிடமிருந்து விளிம்புநிலை மக்களுக்குரியதாகவும் மாறியது. தன் வரலாறு எழுதியவர்கள் வாழ்வில் தான் பெற்ற வெற்றிகளைத்தன் அனுபவங்களைக்கடந்த கால வாழ்வை வரும் தலைமுறைக்கும் பகிர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் படைத்தனர். இதில் அவர்களது குறைகளை வெளிப்படுத்தவில்லை. கல்வி கற்றவர்களாகவும் மேல்குடியினராகவும் விளங்கியதால் தங்கள் பெருமைகளை வெளிப்படுத்தினர். தமிழ்ச் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை சாதியும் பெண் அடிமைத்தனமும் உச்சநிலையில் இருந்தது. பெண்ணிற்கு எதிரான கட்டமைப்புகளும். சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகளும் தமிழர் வாழ்வை நிர்ணயித்தது. ஆணாதிக்க சமூகத்தில் பெண்ணிற்கு அவளுக்கான இடமும், சுதந்திரமும் அளிக்கப்படவில்லை.

அவளது குரல் சமையலறைக்குள் ஒதுங்கியது. தன் வரலாறு படைத்தவர்கள் அவர்களது துறைசார்ந்த வெற்றிகளையும் குலப்பெருமைகளையும் முதன்மைப்படுத்தினர். சமுதாயத்தின் விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்வு பதிவு செய்யப்படவில்லை. தமிழில் உ.வேசாமிநாதய்யரின் என் சரித்திரம் திரு.வி.கல்யாண சுந்தரத்தின் தன் வரலாறு போன்றன துறை சார்ந்த வெற்றியையே முன்வைத்தன. இந்தியாவில் பெண்களுக்குப் பல நூற்றாண்டுகளாகக் கல்வி, சமத்துவம், சமூகமதிப்பு ஆகியன மறுக்கப்பட்டிருந்தன. இச்சூழலில் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் கல்வி கற்ற முதல்தலை முறைப் பெண்கள் தங்கள் துறைசார்ந்த அனுபவங்களை கல்விகற்ற அனுபவத்தை, சமூக சேவையை தன் வரலாறாகப் பதிவு செய்தனர். காலப்போக்கில் தன் வரலாற்றின் போக்கில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. பெண்ணியம், மார்க்சியம் தலித்தியம் போன்ற கோட்பாட்டு வளர்ச்சியால் மேற்குடி மக்களிடமிருந்த தன் வரலாறு சமுதாயத்தின் விளிம்புநிலை மக்களிடம் வந்தது. அவர்களும் தங்கள் வாழ்வைப் பதிவுசெய்யத் தொடங்கினர். இவ்வகையில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தன் வரலாற்றின் புதிய வளர்ச்சியாக தன்வரலாற்று நாவல்கள் தோன்றின.

தன் வரலாற்று நாவல்கள் தன் வரலாறை விட உணர்வு பூர்வமாக, சுவையுடனும் கற்பனையுடனும் பதிவு செய்யப்பட்டன. புனைவும், உண்மையும் கலந்து புதுமையானதாக விளங்கியது. பெண்களே தன் வரலாற்று நாவல்கள் படைப்பதில் முன் வந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழகத்தின் சமூகச்சூழல் பெண் படைப்பாளர்களைத் தூண்டியது. தன் வரலாற்று நாவல்கள் அனைத்துமே பெண்களின் மனஉளைச்சல், வலி, சமூகத்தில் பெற்ற அவமானங்கள், அடக்குமுறைகள் போன்றவற்றின் வெளிப்பாடாகவே அமைந்துள்ளன. தமிழில் முதலில் தோன்றிய

தன் வரலாற்று நாவலாக பாமாவின் கருக்கைக் கூறலாம். இது 1992-ல் வெளியானது. இது தலித் சமூகமக்களின் குரலாக வெளிப்பட்டது. தலித் மக்கள் அனுபவிக்கும் சாதியக் கொடுமைகளுக்கு எதிரான எதிர்ப்புக் குரலாக அமைந்தது. அதன்பின் 1998-ல் அழகியநாயகி அம்மாளின் கவலை வெளியானது. இது எங்களுக்கதை என்றே வெளியானது. குமரி மாவட்டத்தைச் சார்ந்த நாடார் குடும்பங்களில் காணப்பட்டு வந்த ஆணாதிக்கத்தையும் இச்சமூகத்தில் பெண் அடைந்த துன்பங்களையும் முன்வைத்து இந்நாவல். இவ்வாறு தமிழில் பெண்களுக்கெதிரான அடக்குமுறைகளும். சாதியக் கட்டுமானங்களும் பெண்களைத் தன் வரலாற்று நாவல்கள் எழுதத் தூண்டியது. இவர்கள் படைப்புகள் ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிரான, சமூகத்தின் சாதியக் கொடுமைகளுக்கு எதிரான குரலாக அமைந்தன. தன் வாழ்க்கை அனுபவத்தின் மூலமாகச் சமூக அமைப்பைக் கேள்விக்குள்ளாக்க முயன்றனர். சமூகத்தை நோக்கி அனேக கேள்விகளை எழுப்பினர்.

மலையாள மொழியில் தன் வரலாற்று நாவல் தோன்றிய சூழல்

மலையாளத்திலும் தன் வரலாற்று நாவல்கள் தோன்றிய சூழல் தமிழ்ச்சூழல் போன்றே அமைந்திருந்தது. மலையாளத்தின் முதல் நாவல் அப்பு நெடுங்நாடியின் குந்தலதா இந்நாவல் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களின் தாக்கத்தைக் கொண்டிருந்ததாக விமர்சகர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இது மலையாள புராணக் கதைகளையும் பண்பாட்டையும் உணர்த்துவதாக அமைந்திருந்தது. இதன் பிறகு வந்த சந்து மேனோனின் இந்துலேகா நாவல் தான் நாவலின் முழுவடிவத்தையும் பெற்றதாக விளங்கியது. இந்நாவல் சமகால சமூக மதிப்பீடுகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்குவதாக

அமைந்தது. மட்டுமன்றி, பல தாரமணத்தையும் எதிர்த்தது. என்று முனைவர் பஞ்சமின் குறிப்பிடுகிறார். இதைத் தொடர்ந்து மலையாளத்தில் பல சமூகநாவல்கள் தோன்றின, மேலைநாட்டுத் தாக்கம் குறிப்பாக பிரெஞ்சு நாட்டுத் தாக்கம் கொண்ட நாவல்களை முகுந்தன் படைத்தார். தொடர்ந்து இத்தகைய நாவல்களை ஓ.வி. விஜயன், காக்க நாடன் போன்றோர் எழுதினர். ஐரோப்பியர்களின் சிந்தனைகளையும் போக்கையும் நவீனப் படைப்புகள் பெற்றிருந்தன. நகரவாழ்வு, நகர வாழ்வின் பிரச்சினைகள், இவற்றை மையமாகக் கொண்ட நாவல்கள் நவீன கால கட்ட படைப்புகளாக வெளிவந்தன. தமிழிலக்கியச் சூழலைப் போன்றே மலையாள மொழிச் சூழலிலும் பெண்படைப்பாளிகள் குறைவாகவே இருந்தனர். இங்கும் ஆணாதிக்கமே இருந்தது. பெண் படைப்பாளி ஒருவர் தான் எழுதிய ஒரு சுலோகத்தை மலையாளத்தின் சிறந்த ஒரு படைப்பாளியிடம் காண்பித்த போது அவர் அதை விமர்சித்த பாங்கு மலையாளச் சூழலில் பெண்படைப்பாளிகளின் நிலையை உணர்த்தும், அம்பாடிக்குஞ்ஞு கிருஷ்ண பொதுவாள் என்ற மிகச்சிறந்த மலையாளக் கவிஞர் அப்பெண்ணிடம் இனிமேல் இது போன்று தேவையில்லாதவற்றை எழுதினால் துணியால் அல்ல நல்ல வேலிக்கம்பியால் அடி தருவேன் என்று அவர் கூறினதாக என். கே. ரவீந்திரன் குறிப்பிடுகிறார். இந்நிலை மலையாள இலக்கியத்தில் தொடக்க காலத்தில் இருந்தது. இத்தகையச் சூழலை எதிர்கொண்டு மலையாளத்தில் தங்கள் பிரச்சினைகளை படைப்பாக்கம் செய்த படைப்பாளிகள் தான்லலிதாம்பிகா அந்தர்ஜனம், சரஸ்வதி அம்மா, ராஜலக்ஷ்மி, மாதவிக் குட்டி போன்றோர், பெண்கள் தான் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகளை கதையாக, நாவலாக வெளியிட முயன்றனர். அம்முயற்சியால் மலையாள இலக்கிய வரலாற்றில் தோன்றிய புது வடிவமே தன்

வரலாற்று நாவல்கள் அல்லது ஆத்ம கதாநாவல்கள். மலையாளத்தில் 1977-ல் அக்னிசாட்சி என்ற நாவல் வெளியானது. இது லலிதாம்பிக அந்தர்ஜனம் என்ற நம்புதிரி குலப்பெண்ணால் எழுதப்பட்டது. இவர் தான் அனுபவித்த, நம்புதிரி குலப்பெண்கள் அனுபவித்த குலக்கட்டுப்பாடுகளின் இன்னல்களை இந்நாவலில் வெளிப்படுத்தினார். தமிழில் இத்தகைய தன் வரலாற்று நாவல் தொண்ணூறுகளுக்குப் பின் தான் தோன்றியது. மலையாளத்தில் அக்னிசாட்சியைத் தொடர்ந்து பல கதைகள் வெளிவந்துள்ளன கன்னியாகுமாரி மாவட்டத்தைச் சார்ந்த நாடார் சாதியைச் சேர்ந்தவர் ஆசிரியர் அழகியநாயகி அம்மாள். இவர் தன் வாழ்வில் நடந்த இன்ப துன்பங்களை கதையாக வடித்துள்ளார். இந்நூலுக்கு முன்னுரை எழுதிய சிவசுப்பிரமணியன் இந்நூலை தன் வரலாறாகவும் பெண்ணை மையமாகக் கொண்ட குடும்ப வரலாறாகவும் ஒரு நாவலை போல் அமைந்த இந்நூல் பன்முகத்தன்மையிலான அறிவுசார் பயன்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது என்கிறார். இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கதை தன்மையின் அடிப்படையில் இந்நூலை தன் வரலாற்று நாவலாக தற்கால இலக்கிய வாதிகள் அனுகலாம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அழகிய நாயகி அம்மாவின் வாழ்க்கையில் சாவு நோவு வேதனை துன்பம் தனிமை சூழ்ந்தைகளின் இறப்பு இவை அனைத்தும் நீங்காத கவலை அளித்தன இவர்கதையை ஒரு வருடமாக எழுதி முடித்தார். இந்நாவல் இரண்டு தலைமுறையினரின் கதையை முன்வைக்கிறது நாடார் சமூகப் பெண்கள் எத்தகைய பிரச்சனைகளை எதிர்கொண்டார்கள் என்பதைப் பதிவு செய்துள்ளது அன்று பெண்கள் எவ்வாறு எல்லாம் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டார்கள் ஆண்களின் அடிமைகளாக எவ்வாறு வாழ்ந்தார்கள் என்பதை கவலை பதிவு செய்துள்ளது இதை ஒரு பெண்ணே எடுத்துரைப்பதால்

அது இன்னும் ஆழமாக பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளது. பெண் பருவமடைந்து விட்டாள் என்றால் அன்றுமுதல் அவளை வீட்டுக்குள்ளேயே அடைத்து விடுவார்கள் பின்னர் அவள் வெளியே வர அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இதை ஆசிரியர் சிறைச் சாலையில் அடைக்கப்படுவதாக குறிப்பிடுகிறார். பெண்பருவமடைந்த நாளை சடங்கு என்று விழா எடுப்பர். அது நல்ல நாள் அல்ல சிறைப்படுத்தும் நாள் என்று குறிப்பிடுகிறார். சித்திரவதை செய்து சிறைச் சாலையில் அடைக்கும் நாளென்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்ற வரிகள் பெண்சிறைச் சாலையில் அடைபட்டது போல் வீட்டிற்குள்ளேயே அடைப்பட்டுக் கிடக்கிறாள் என்பதைச் சுட்டுகிறது. அதைப் பிறர் அறிந்து கொள்வதில்லை என்பதையும் ஆதங்கத்தோடு வெளிப்படுத்துகிறார்.

இத்தகைய சிறைவாச வாழ்விற்கு விடுதலை தான் திருமண வாழ்வு என்று எண்ணவும் வழி இல்லை. திருமணமான பின்னரும் அவள் துன்பம் தொடர்கிறது. கணவன் தன்னை அடித்தாலும் உதைத்தாலும் அவனோடு தான் வாழ வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டாள். அன்று பெண் என்பவள் கணவனுக்குத் தேவையானவற்றைச் செய்து கொடுக்கும் இயந்திரமாகக் கருதப்பட்டாள். ஆணின் அடிமையாக அவன் அடித்தாலும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கணவனால் அடித்துத் துரத்தப்பட்டு ஏழுவருடத்திற்குப் பின் அவன் அவளை அழைத்துச் செல்ல வருகிறான். சில நாட்கள் கழிந்ததும், மண்டைக் காட்டாளை அவள் புருசன் வந்து 'வீட்டிற்குவா' என்றான். அவள் நான் வரவில்லை என்றாள். அந்த ஏழுவருடம் அவள் பிறரிடம் இரந்து வாழும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டாள். அதைப் பற்றிய கவலை ஆணுக்கு இல்லை. அவனுக்கு சமைத்துக் கொடுக்க ஆள் தேவை என்பதால் மனைவியை அழைத்து வரவந்துள்ளான். பாட்டியும் அவளை அவனுடன்

அனுப்பிவைக்கிறார் சில நிபந்தனைகளுடன். இங்கு பெண்ணின் அனுமதிக்கு யாரும் காத்திருக்கவில்லை. அவள் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டாள். ஒரு வேலைக்காரியாகவே ஆணின் கண்ணிற்குப் பட்டுள்ளாள். இந்த வரிகள் பெண்களின் அடிமை வாழ்வைச் சித்தரிக்கிறது. அந்த பெண் என்பவள் கணவனுக்கு தேவையானவற்றைச் செய்து கொடுக்கும் இயந்திரமாகக் கருதப்பட்டாள். அடிமையாக அவன் அடித்தாலும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் அவனை எதிர்த்து கேட்க முடியாமல் அத்தனையும் சகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பெண் திருமணம் ஆகி புகுந்த வீட்டுக்குச் சென்று விட்டால் பின் அவள் கணவனின் அடிமையாகவே நடத்தப்படுகிறாள். அவள் தன் தாய் வீட்டுக்கு வரவேண்டும் என்றாலும் கணவனின் அனுமதி தேவை. பெண் சாதி கர்ப்பமாக இருந்தாலும் அவரது தந்தையிடம் ஏதோ ஒரு மனக்குறை காணப்பட்டால் பிறந்த வீட்டுக்கு பிரசவத்திற்கு அனுப்ப மறுத்து விடுவாள் என்பதையும் கதை பதிவு செய்துள்ளது. இளையநாடானின் பெஞ்சாதி கர்ப்பமாக இருந்தார். அவரது தந்தையிடம் ஏதோ ஒரு மனக்குறையைக் கண்தால், நாடான் நாடாச்சியைப் பிறந்த வீட்டிற்கு பிரசவத்திற்கு அனுப்ப மறுத்து விட்டார். ஒரு பெண்ணின் வாழ்வில் மிக முக்கியமான தருணம் பிரசவவேளை அவ்வேளையில் தன் தாயின் அரவணைப்பை அவள் விரும்புவதுண்டு. தன் தகப்பனிடம் குற்றம் கண்டுபிடித்து பிரசவத்திற்கு தாய் வீட்டிற்கு அனுப்பாத கணவனை இங்கே காணமுடிகிறது. இத்தகைய கொடுமைகளையும் அவள் சகித்தாள்.

பெண்ணுக்கு கல்வியும் மறுக்கப்பட்டிருந்தது. அவள் கல்வி கற்பதை பெண்களே எதிர்த்துள்ளனர் இதையும் கவலை நாவல் பதிவு செய்துள்ளது. அழகியநாயகி அம்மாளும் அவர் அண்ணனும் வைத்திய சாஸ்திரங்களை படிப்பதுண்டு. பாட்டுகளை எழுதி

பாராமல் படிக்கச் செய்வார்கள். அழகிய நாயகி அம்மாள் சமையல் வேலை செய்வார். இடைவேளைகளில் படிக்கவும் செய்வார். அவர் அண்ணன் சத்தமாக படிப்பதை கேட்டு புரிந்து கொள்வார். அண்ணன் அவர் அப்பாவிடம் படித்த பாட்டை ஒப்புவிக்கும் போது சில வார்த்தைகளை தவறாகச் சொல்லுவார் ஆனால் அழகிய நாயகி அம்மாள் சரியாக சொல்லிவிடுவார். அதனால் கோபம் அடைந்த அவள் அண்ணன் பெரியம்மாவிடம் சொல்லுவார். தந்தை வெளியே போனபின் பெரியம்மா அழகியநாயகி அம்மாவைத் திட்டுவதுண்டு. நான் உடனே உன் கிட்ட கேட்டுகிட்டே நான் படிக்கிறது எங்க ஐயா படிக்கச் சொன்னதுனால் படிக்க உனக்கென்ன என்று கோவமாய் சொல்லுவேன் இவ்வாறு பெண் கல்வியை மறுத்த செய்தியையும்பதிவு செய்துள்ளது.

அழகியநாயகி அம்மாவின் குரல் அக்காலப் பெண்களின் அவலக் குரலாக தான் வெளிப்பட்டுள்ளது. அன்று ஆண்கள் பலதாரமணம் புரிந்துள்ளனர் இதை பெண்கள் பொறுத்துக் கொண்டு வாழத் தான் அன்றைய சமூகம் அவரை வற்புறுத்தி உள்ளதுஎன்பதையும் பதிவு செய்துள்ளது.

அக்னி சாட்சி

மலையாள மொழி இலக்கியத்தில் தன் வரலாற்று நாவல் 1977லேயே தோன்றிவிட்டது லலிதாம்பிகா அந்தர்ஜனத்தின் அக்னி சாட்சி தான் முதல் தன் வரலாற்று நாவலாக அமைந்தது. தொடர்ந்து பஷீர் எம்டி வாசுதேவன் மாதவி குட்டி போன்ற பலரும் நாவல் எழுதினார். ஆனால் ஆண் படைப்பாளிகள் தங்கள் வாழ்க்கை அனுபவங்களைத் தான் தங்கள் நாவல்களில் பதிவு செய்தனர் என்றாலும் அதை வெளிப்படையாக சொல்லவில்லை. மாதவி குட்டி தன் வாழ்வை என்று கதா என்ற பெயரில் தன் வரலாற்றுக் கதையாக

வெளியிட்டார். தொடர்ந்து 2000-க்குப் பின் தான் பல நாவல்கள் வந்துள்ளன.

70களில் கேரளத்தில் நம்பூதிரிகள் உயர் ஜாதியினர் என்பதால் ஜாதி ஏற்றத்தாழ்வு காணப்பட்டது. விடுதலைக்குப் பின்னும் இந்நிலை தொடர்ந்தது. நம்பூதிரி குடும்பங்களில் உயர் குல பெண்களும் பல்வேறு கட்டுப்பாடுகளுக்குள் சிக்கித் தவித்தனர். கட்டுப்பாடுகளை ஏற்கவும் முடியாமல் மீறவும் முடியாமல் தவித்தனர். லலிதாம்பிகை அந்தரஜனம் இந்நிலையை தைரியமாக வெளிப்படுத்தினார். பிராமணர்களின் ஒரு பிரிவு தான் நம்பூதிரிகள். கேரளத்தில் நம்பூதிரி குடும்ப பெண்களை அந்தரஜனம் என்று அழைப்பார். லலிதாம்பிகா தன் குடும்பத்தில் அனுபவித்த தான் பார்த்த அனுபவங்களை இந்நாவலில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். நம்பூதிரி குடும்பங்களில் ஆசார அனுஷ்டானங்களால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பெண்களே. நம்பூதிரி குடும்பப் பெண்ணான தேதி குட்டி என்ற பெண்ணின் வாழ்க்கை பயணத்தை தான் அக்னி சாட்சி பதிவு செய்துள்ளது. தேத்தி குட்டியின் திருமண வாழ்வு, சேவைவாழ்வு, ஆன்மீக வாழ்வு இவற்றைப் பதிவு செய்துள்ளது. திருமணம் ஆன பின் தேத்திக்குட்டி தேத்தி குட்டி தேவகிமானம்பள்ளி ஆனார். அவரது திருமணவாழ்வுகட்டுப்பாட்டுதளைகளால் துன்பமானது. அதனால் பின் அதிலிருந்து விடுபட்டு சேவை வாழ்வை நோக்கி பயணித்தார். சேவைப் பயணம் என்ற பெயரில் சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகியானார். பின் சிலரது சூழ்ச்சியால் மனம் நொந்து ஆன்மீக வாழ்வை நாடினார். சுமித்ரா ஆனந்தா என்ற சன்னியாசியானார். இவ்வாறு தேத்தி குட்டியில் தொடங்கி சுமித்ரா ஆனந்தா வரையுள்ள ஒரு அந்தரஜனத்தின் வாழ்க்கை போராட்டமே அக்னி சாட்சியாக வெளிப்பட்டது.

தேதி குட்டி திருமணம் ஆகி வந்த புகுந்த வீடுதான் மானம் பள்ளி இல்லம் மரபு வழியாக பின்பற்றி விட்டவர் பின்பற்றப்பட்டு வரும் ஆசாரங்களையும் அனுஷ்டானங்களையும் கடைபிடித்து வரும் உண்ணிநம்பூதிரி வேளி(மனைவி) தான் தேவகி என்ற தேத்தி குட்டி. உண்ணிநம்பூதிரி குடும்ப நன்மைக்காகவும் சமுதாய நன்மைக்காகவும் விரதம் எடுத்து பூசைகளில் சமுதாய கட்டுப்பாட்டுக்குள் தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர். நம்பூதிரி சமுதாயத்தின் கட்டுப்பாட்டுகள் இந்த அளவிற்கு தனி மனிதன் வாழ்வை பாதித்தது என்பதன் சான்றாக உண்ணி நம்பூதிரி விளங்கினார். வறுமையான புதுச்சேரி மனையிலிருந்து செல்வச் செழிப்பான மனம் பள்ளிமனைக்கு திருமணமாகி வந்த தேத்திக்குட்டிக்கு மானம்பள்ளிமனை சிறைவாசமாக இருந்தது. மானம்பள்ளி மனையின் கட்டுப்பாடுகளுக்குள் சிக்கி இறுதியில் மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட பெண் தான் உண்ணி நம்பூதிரியின் சித்தி. அதே போன்று மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவர் தான் ஜலபிசாசு முத்தஷ்ஷி. இவ்வாறு அங்கு மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளான பெண்கள் பலர் இருந்தனர். அவர்கள் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டதற்கு காரணம் அங்கு கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்த பழமையான ஆசார அனுஷ்டானங்கள் தான். இத்தகைய

ஆசாரங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத தேத்தி குட்டி மிகவும் வருத்தம் அடைந்தார். கணவனின் அன்பும் அரவணைப்பும் கிடைக்கப்படாததால் அவர் மனையை விட்டு வெளியேறினார். பின் சமூக சேவை செய்து ஆன்மீக வாழ்வை சரண் அடைந்தார். லலிதாம்பிகா அந்தர்ஜனம் மிக வெளிப்படையாக அந்தர்ஜனங்கள் அனுபவித்த கொடுமையை வெளிப்படுத்தி உள்ளார். நாலுகட்டு என்ற தறவாட்டில் வாழ்ந்த பெண்கள் நிலையை இந்நாவல் பதிவு செய்துள்ளது.

இவ்விரு நாவல்களுமே பெண்களின் பிரச்சினைகளை இருவேறு கோணங்களில் பதிவு செய்துள்ளது. சாதிக் கட்டுப்பாடுகளும் பெண்களை அடிமைப்படுத்த தான் செய்தன என்பதை இருநாவல்களுமே பதிவு செய்துள்ளன. தாழ்ந்த சாதியில் மட்டுமல்ல மேல் சாதியிலும் பெண் அடிமை என்பது இருந்துள்ளது என்பதை உணர முடிகிறது. அக்னிசாட்சியில் ஆசிரியர் தேதிக்குட்டியின் மூலம் பெண்கள் எத்தகைய கொடுமைகளை அனுபவித்தனர் என்பதை வெளிப்படையாக சுட்டியுள்ளார்.

பயன்படுத்தப்பட்ட நூற்கள்

1. கவலை - அழகிய நாயகியம்மாள்
2. அக்னிசாட்சி - லிதாம்பிகா அந்தர்ஜனம்
3. மலையாள சாகித்திய சரித்திரம்